

Opa Bak

‘Gemiste kans!’ roept Tom.
Hij haalt snel de bal weg.
Vlak voor de voet van opa.
Ze voetballen bij hem in de tuin.
Mila, de zus van Tom, is er ook.
Het is leuk bij opa Bak. Net als altijd.
Hij is niet hun echte opa. Maar hun oppas-opa.
En ook al is hij niet jong meer, hij is nog heel fit.
‘Niks gemiste kans!’ zegt opa.
Hij trekt een sprintje. Handig pakt hij de bal af.
‘Ja, die zit!’ juicht hij een tel later.
Hij steekt twee duimen op.
Daarna loopt hij naar de rekstok.
‘Even rekken. Anders word ik stijf.’
Hij maakt vaart.
En gooit zijn benen hoog op.
Mila is niet verbaasd.
Zo doet hun oppas vaak.
Even later gaat opa’s telefoon.
‘Hallo?’

Het blijft even stil.

‘Erg leuk. Ik kom!’ zegt opa. ‘Wat zeg je?

Goed. Ik zal het vragen. Ja, ze zijn hier net.’

‘Wie was dat?’ vraagt Mila.

Opa schenkt drie glazen sap in.

‘Dat was Kees,’ zegt hij. ‘Een vriend van vroeger.

Hij vraagt of ik zaterdag kom.’

‘Moet je doen,’ zegt Tom.

‘Vrienden zijn belangrijk.’